

ARREST

Het Hof van Beroep te BRUSSEL, eerste kamer, na beraadslaging, spreekt volgend arrest uit :

A.R. nr. 2003/AR/2212

INZAKE VAN :

- 1) De heer , wonende te LENNIK,
- 2) Mevrouw , wonende te LENNIK,
- 3) De heer , wonende te ROOSDAAL,
- 4) De waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te LENNIK, , ingeschreven in het handelsregister te onder het nummer

appellanten tegen een vonnis uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 6 juni 2003,

✓ vertegenwoordigd door Meester Geert DUMON, advocaat te 1750 LENNIK, Lt. Jacopsstraat 38,

1ste kamer

TEGEN :

De **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE VLAAMS-BRABANT**, waarvan het kantoor gevestigd is te 3000 LEUVEN, Blijde Inkomststraat 105,

✓ geïntimeerde, vertegenwoordigd door Meester Bieke CLAES loco Meester Philippe DECLERCQ, advocaat te 3000 LEUVEN, J.P. Minckelersstraat 33,

Eindarrest
(zonder voorwerp)

N° 1102

Rep. Nr. 2003/2417

- 5 -05- 2009

Gelet op de procedurestukken:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 6 juni 2003, beslissing waarvan geen akte van betekening wordt overgelegd;
- het verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd ter griffie van het hof op 15 september 2003;
- de conclusie van appellanten neergelegd ter griffie op 17 november 2008;
- de hernemende conclusie van geïntimeerde neergelegd ter griffie op 10 februari 2009.

Gehoord de advocaten van partijen ter openbare terechtzitting van 16 maart 2009 en gelet op de stukken die zij neerlegden.

Het hoger beroep werd regelmatig naar vorm en termijn ingesteld en is bijgevolg ontvankelijk.

I. Voorwerp van de vorderingen.

- 5 -05- 2009

1.1. De oorspronkelijke eis van appellanten strekte ertoe het op 8 november 2002 te hunnen laste gelegde uitvoerend roerend beslag te doen opheffen en bijgevolg huidige geïntimeerde te veroordelen om vrijwillige opheffing te bevelen van dit uitvoerend beslag op roerend goed, binnen de 24 uren na de te wijzen beslissing en bij gebreke aan vrijwillige opheffing binnen de gestelde termijn te zeggen voor recht dat het tussen te komen vonnis als opheffing zal gelden.

1.2. De eerste rechter heeft de vordering ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

1.3. Het hoger beroep van appellanten beoogde aanvankelijk de toekenning te horen bekomen van hun oorspronkelijke vordering.

In hun conclusie neergelegd op 17 november 2008 stellen appellanten dat hun vordering achterhaald is door de feitelijkheden en zij bijgevolg niet verder meer aandringen wat de toekenning van hun oorspronkelijke vordering betreft. M.b.t. de rechtsplegingsvergoeding vragen appellanten een afwijking toe te staan van het basisbedrag omwille van hun beperkte financiële draagkracht, de complexiteit van de zaak en het onredelijke karakter van de situatie gezien zij bij een eerder arrest van het hof van beroep uitgesproken op 8 april 2008 reeds veroordeeld werden tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding t.b.v. 1.200 € aan geïntimeerde.

1.4. Geïntimeerde neemt in zijn hernemende syntheseconclusie van 10 februari 2009 akte van het feit dat appellanten niet verder meer aandringen en vragen hen te veroordelen tot betaling van het basistarief aan rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.200 €.

Zij verzetten zich hierbij tegen elke matiging van het basistarief.

II. Beoordeling.

2.1. Bij vonnis van 25 november 1999 uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel

(1) werden appellanten veroordeeld tot het herstel van een aantal specifieke percelen in hun oorspronkelijke toestand door ontruiming van alle op die percelen opgeslagen materialen,

(2) werd hen bevolen tot herstel over te gaan van de plaats in de oorspronkelijke staat binnen een termijn van 12 maanden vanaf de datum dat het vonnis kracht van gewijsde verkreeg,

(3) werd de (toenmalige) gemachtigde ambtenaar gemachtigd ingeval het vonnis niet vrijwillig werd uitgevoerd, hierin zelf te voorzien en

(4) werden appellanten solidair veroordeeld tot betaling aan het Vlaamse Gewest van een dwangsom van 3.000 BEF per dag vertraging bij niet vrijwillige uitvoering binnen de gestelde termijn.

2.2. Appellanten meenden echter een interpretatieprobleem te ontwaren in voornoemd vonnis en waren van oordeel dat niet duidelijk was welke materialen nu precies moesten ontruimd worden.

De rechtbank werd hierop gevat met een vraag tot interpretatie van haar voorheen genomen beslissing en bij vonnis van 23 januari 2004 werd uitgelegd dat enkel die materialen dienden ontruimd te worden die voorkwamen in de libellering van de feiten zoals omschreven in de tenlastelegging.

Tegen dit vonnis tekende geïntimeerde hoger beroep aan. Bij arrest uitgesproken door het hof van beroep te Brussel d.d. 8 april 2008 werd geoordeeld dat het vonnis van 25 november 1999 geen interpretatie behoefde, dat het duidelijk was en geenszins dubbelzinnig, wat inhoudt dat alle materialen die zich bevonden op de desbetreffende percelen dienden ontruimd te worden zoals steeds was voorgehouden door geïntimeerde en het Vlaamse Gewest.

Tegen voornoemd arrest werd geen cassatieberoep ingediend en deze beslissing heeft zodoende kracht en gezag van gewijsde.

2.3. Bij P.V. van vaststelling van 30 juni 2008 werd vastgesteld dat inmiddels alle materialen op de bewuste percelen verwijderd waren.

2.4. De vordering van appellanten – voorwerp van huidige betwisting – tot opheffing van het P.V. van uitvoerend roerend beslag met bevel tot herstel in de oorspronkelijke staat, genomen in uitvoering van het definitief vonnis van 25 november 1999, is derhalve zonder voorwerp geworden.

2.5. Geïntimeerde vraagt appellanten te veroordelen tot betaling van het basisbedrag wat de rechtsplegingsvergoeding betreft, zijnde 1.200 € (d.i. het basisbedrag voor vorderingen die niet in geld waardeerbaar zijn).

Appellanten vragen de matiging van het basisbedrag waartegen geïntimeerde zich uitdrukkelijk verzet.

2.6. De wet van 21 april 2007, die o.m. artikel 1022 Ger.W. wijzigde, bepaalt op limitatieve wijze de gevallen waarin de rechter een afwijking op het basistarief kan overwegen.

De financiële draagkracht van de verliezende partij, de complexiteit van de zaak en het kennelijk onredelijk karakter van de situatie zijn dergelijke omstandigheden door de wet aangehaald.

Over de financiële draagkracht van appellanten is niets geweten. Deze reden kan dan ook niet aangenomen worden als een reden om af te wijken van het gevraagde basisbedrag.

De zaak vertoont geen bijzonder complex karakter en is evenmin een reden om tot matiging over te gaan.

Wat wel vaststaat is dat bij arrest van 8 april 2008 – m.b.t. het door appellanten ingeroepen interpretatieprobleem rond het vonnis van 25 november 1999 – appellanten reeds veroordeeld werden tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1.200 €.

Ingevolge het tussenkomen van voornoemd arrest hebben appellanten besloten op vrijwillige basis verdere uitvoering te geven aan het vonnis van 25 november 1999 en zijn zij overgegaan tot de volledige ontruiming van de desbetreffende percelen alsmede tot het stopzetten van alle handelsactiviteit m.b.t. die litigieuze stoffen (zie P.V. van 30 juni 2008).

Hen in de gegeven omstandigheden thans opnieuw veroordelen tot betaling van het basisbedrag, zijnde 1.200 €, in een aangelegenheid die nauw verweven is met deze voorwerp van het geschil inmiddels definitief beslecht bij arrest van 8 april 2008, zou een kennelijk onredelijk karakter hebben.

2.7. Om deze redenen kan het minimumtarief toegekend worden van toepassing op vorderingen die niet in geld waardeerbaar zijn en die 75 € bedraagt (artikel 3, K.B. van 26 oktober 2007).

Dit bedrag komt toe aan geïntimeerde als de in het gelijk gestelde partij.

OM DEZE REDENEN :

HET HOF,

Rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch zonder voorwerp.

Veroordeelt appellanten in de kosten van hoger beroep, in totaal begroot

- in hoofde van henzelf op € 261 (186 rolrecht + 75 rechtsplegingsvergoeding), en
- in hoofde van geïntimeerde op € 75 rechtsplegingsvergoeding.

- 5 -05- 2009

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke
eerste kamer van het hof van beroep te Brussel, op **- 5 -05- 2009**

waar aanwezig waren en zitting hielden :

Astrid DE PREESTER,
Godelieve BETTENS,
Evrard JANSSENS DE BISTHOVEN,
Viviane DE VIS,

Raadsheer d.d. Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier.



V. DE VIS



E. JANSSENS DE BISTHOVEN



G. BETTENS



A. DE PREESTER